

4. Uddannelsen til radiograf

Uddannelsen til radiograf er med virkning fra 1. september 2001 revideret i henhold til Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 233 af 30. marts 2001 om radiografuddannelsen. Uddannelsen er omfattet af Undervisningsministeriets reform i medfør af dets rammelov om de mellemlange videregående uddannelser (lov nr. 481 af 31. maj 2000). Ud over radiografer omfatter reformen 5 andre sundhedsuddannelser, nemlig uddannelsen til sygeplejerske, bioanalytiker, jordemoder, ergoterapeut og fysioterapeut.

Radiografuddannelsen, ligesom de øvrige sundhedsuddannelser, blev som følge af reformen kvalitetsmæssigt forbedret. Alle uddannelser får en varighed af 3½ år og skal samordnes mest muligt institutionelt og ved samlæsning samt ved større grad af tværfaglighed med andre sundhedsfaglige uddannelser. De skal have tilknytningsaftaler med forskningsinstitutioner om formidling af forskningsresultater og udviklingsarbejde. Uddannelserne afsluttes med en bacheloropgave, og gennemført uddannelse giver ret til at benytte titlen professionsbachelor. For radiografers vedkommende, professionsbachelor i radiografi. Såvel merit- som adgangsmulighederne til videreuddannelser forbedres.

Den nuværende formelle uddannelse af radiografer er reguleret i Sundhedsstyrelsens retningslinier af 1985 om radiografuddannelsen.

Forud herfor gjaldt Sundhedsstyrelsens retningslinier af 1976 om radiografuddannelsen. Det kan ses af indledningen til retningslinierne af 1976, der overvejende baseredes på Indenrigsministeriets betænkning nr. 570 af 1970 om specialuddannelse af sygeplejersker i radiologi og uddannelse af røntgenografer, at Fyns og Københavns amter allerede i henholdsvis 1968 og 1969 oprettede radiografskoler. Den 3-årige uddannelse blev tilrettelagt efter den i betænkningen anførte uddannelsesplan og videreførtes i uddannelsen af 1976. Radiografer, der forelægger eksamensbeviser, der er udstedt fra dette tidsrum og indtil eksamensbeviser blev udstedt i henhold til 1976-uddannelsen, anses således også for at have gennemgået formaliseret uddannelse som radiograf.

Der skønnes i dag at være i alt ca. 1100 radiografer med de nævnte uddannelser. De forudsættes alle efter loven umiddelbart at kunne autoriseres som radiografer.

5. Øvrige nordiske lande

Radiografer er omfattet af den reviderede fællesnordiske overenskomst af 14. juni 1993 mellem Danmark, Island, Finland, Norge og Sverige om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvesenet. Den reviderede overenskomst trådte i kraft den 1. april 2001.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget vil medføre en mindre udgift til Sundhedsstyrelsens administration af autorisationsordningen. Set ud fra de omkostninger, der vil være forbundet med Sundhedsstyrelsens undersøgelse og administration for meddelelse af autorisation som følge af den nye autorisationsordning, er det beregnet, at styrelsen vil opkræve 270 kr. for hver autorisationsudstedelse. Dette gebyr forudsættes opkrævet det første år for autorisationsudstedelse såvel for autorisation til tidligere uddannede radiografer som til radiografer, der færdiggør deres uddannelse efter lovens ikrafttræden.

Det er herefter beregnet, at Sundhedsstyrelsen umiddelbart vil kunne opkræve autorisationsgebyrer fra samtlige radiografer på i alt ca. 300.000 kr. det første år efter lovens ikrafttræden og herefter fra alle nyuddannede radiografer på i alt ca. 22.000 kr. årligt.

Gebyrets størrelse vil blive reguleret med omkostningsudviklingen i lighed med gebyrer for øvrige autorisationsbeviser, jf. Indenrigs- og Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 407 af 2. juni 1999 om gebyr for autorisation m.v. af visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet.

De særlige udgifter i forbindelse med autorisationsordningens etablering vil blive afholdt inden for Sundhedsstyrelsens økonomiske ramme.

Lovforslaget har ingen kommunaløkonomiske konsekvenser, og heller ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

7. Høring af offentlige myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos de involverede statslige myndigheder, de kommunale organisationer og de faglige foreninger, herunder Den Almindelige Danske Lægeforening samt Foreningen af Radiografer i Danmark og Dansk Sygeplejeråd.